

6. SVJETSKI RIBARSKI KONGRES

U škotskom Edinburghu je od 7. do 11. svibnja 2012. održan 6. svjetski ribarski kongres. Uz dvoje sudionika iz Zavoda za ribarstvo, pčelarstvo, lovstvo i specijalnu zoologiju s Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (Marina Piria i Tomislav Treer) na skupu je iz Hrvatske sudjelovala i četveročlana ekipa iz splitskog Instituta za oceanografiju i ribarstvo (Jakov Dulčić, Pero Tutman, Sanja Matić-Skoko i Josipa Ferri). Ovo je ključni ribarski znanstveni skup koji se održava svake četvrte godine, uvijek na drugom kontinentu, i na kojem redovito sudjeluje više od tisuću znanstvenika iz cijeloga svijeta (sl. 1). Koliku mu je važnost pridao i sam domaćin vidljivo je i iz činjenice da je kongres otvorio britanski prijestolonasljednik princ Charles.

Slika 1: Detalj s izuzetno posjećene sekcije o jeguljama

Fig 1: Detail from a highly attended session on eels

Osnovne su teme ovih kongresa, izražene u njihovu nazivu, vrlo aktualne i već se iz njih može očitati trenutno stanje i trendovi u svjetskome ribarstvu. Dok su nazivi prethodnih dvaju skupa u Vancouveru i Yokohami naglašavali ugroženost mnogih ribljih populacija u svijetu te nužnost njihova očuvanja, ovaj je kongres upozorio na izrazitu važnost ribarstva za svjetsku prehranu, te posljedično za ekonomije i društva u cjelini. Naziv skupa je bio „Održivo ribarstvo u promjenjivom svijetu (Sustainable Fisheries in the Changing World),“ a u tom smislu je naročito indikativno i slikovito bilo izlaganje Raya Hilborna sa Sveučilišta Washington „Održivost i okolišni utjecaji hrane iz mora“. U tom

je predavanju ovaj agilni Amerikanac na vrlo zanimljiv način upozorio na potencijalne katastrofične posljedice do kojih bi došlo kada se iz mora, zbog pretjerano zaštitarskih ili etičkih razloga, ne bi lovile desetine milijuna tona riba i drugih organizama. Čovječanstvo se i dalje povećava, pa time i njegove potrebe u hrani. Kad se hrana više ne bi mogla dobiti ribolovom, bio bi to ogromni pritisak na kopnene ekosustave koji bi tada bili uništeni (trebalo bi površine više od 22 puta veće od površine današnjih kišnih šuma pretvoriti u pašnjake), pa tako, prema Hilbornu, i oni ekosustavi u kojima se nastoje očuvati orangutani. Tim primjerom očito cilja na pojačane pritiske zaštitarskih lobija jer bi prestanak ribolova samo peruanskog inćuna značio uništenje staništa za 4604 orangutana. Naravno da je Hilborn svjestan ugroženosti pojedinih stokova riba u svijetu, koje treba očuvati i obnoviti, no čvrstim podacima argumentira da je to manje od uvriježenog mišljenja te daje pozitivne primjere Novog Zelanda i Aljaske, koji svojim kvalitetnim ribolovnim gospodarenjem mogu poslužiti kao primjer cijelome svijetu.

Nasuprot ovom realno optimističnom prikazu nalazi se stanje s populacijama jegulja, koje se dramatično smanjuju, te je kongresna sekcija o jeguljama bila i daleko najposjećenija za cijelo vrijeme trajanja skupa. Ovdje su detaljno analizirani uzroci njihova nestajanja, predstavljeni podaci o trenutnom stanju stokova te rezultati dosadašnjih pokušaja očuvanja i induciranog mrijesta. Očito je da će trebati uložiti još puno napora za njihovo uspješno očuvanje. U ovoj je sekciji bio i prikaz djelatnika s Agronomskog fakulteta, a prva autorica Marina Piria uspješno je reagirala na veliki interes sudionika. Među njima je bila i kolegica iz Italije, koja nastoji organizirati skupinu znanstvenika mediteranskih zemalja na rješavanju problema jegulja (sl. 2).

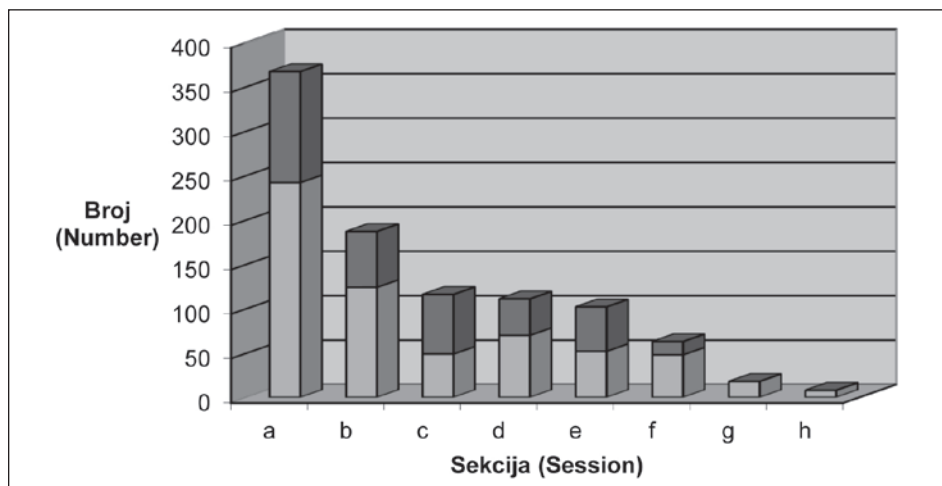

Slika 2: Marina Piria u razgovoru s talijanskom kolegicom zainteresiranom za naš rad o jeguljama

Fig 2: Marina Piria in conversation with Italian colleague interested in our work on eel

Na ovom smo se skupu prvi put sreli i s elektronskim posterima. Njih treba napraviti u tri slajda u Power Pointu te se zatim mogu otvoriti na bilo kojem od brojnih monitora. Za vrijeme poster sekcije treba stajati kraj određenog monitora i odgovarati na pitanja sudionika.

Osim u sekciji o jeguljama, kongres se odvijao u još 7 sekcija, od kojih poneke imaju vrlo duge nazive, pa još i s dodatnim podsekcijama (sl. 3), što i ne čudi, jer su prezentirana čak 972 rada (611 oralno i 361 poster), uz još četiri plenarna izlaganja. Iz toga se može vidjeti kako je pristup ribolovnoj znanosti raspodijeljen na ovome skupu, te kako je najviše usmenih i poster izlaganja bilo u vrlo široko postavljenoj sekciji Znanost u podupiranju održivog ribarstva. Detaljnije o ovom skupu može se naći na web stranici: <http://www.6thwfc2012.com/>.

Slika 3: Broj izlaganja (oralnih ispod, postera iznad) po pojedinim sekcijama (graf iz Excela): a- Znanost u podupiranju održivog ribarstva; b- Elastičnost, prilagođeno gospodarenje i upravljanje; c- Jegulje: očuvanje globalnog ribarstva; d- Slatkovodno ribarstvo: bioraznolikost, sigurnost hrane i potreba za upravljanje ekosustavima; e- Kultiviranje (širi pojam od akvakulture – napomena T.T.); f- Izrasli antropogeni izazovi; g- Globalna mreža morskih žarišta: Fizikalne promjene, biološki utjecaji i naponi za prilagodbu u područjima koja prolaze brze promjene; h- Od mreže do tanjura

Fig 3: The number of presentations (orals down, posters up) per each session: a- Science to Underpin Sustainable Fisheries; b- Resilience, Adaptive Management and Governance; c- Anguillids: Conserving a Global Fishery; d- Inland Fisheries: Biodiversity, Food Security and the Need for Ecosystem Management; e- Cultivation; f- Emerging Anthropogenic Challenges; g - Global Marine Hotspots Network: Physical Change, Biological Impacts and Adaptation Efforts in Regions Undergoing Comparatively Rapid Changes; h- From the Net to the Plate

Kongres je kao i obično bio izvanredna prilika za susrete sa svjetskim znanstvenicima, kao što je Amerikanac Randal Brummett, novi (stari) glavni urednik američkog

znanstvenog časopisa *Journal of Applied Aquaculture*, s kojim je obavljen vrlo koristan razgovor o daljnjem radu uredništva tog znanstvenog časopisa i o novom programu za elektronsko recenziranje radova (sl. 4). Uz intenzivni rad na kongresu, našlo se i nešto slobodnog vremena za upoznavanje Edinburgha sa svojom lijepom arhitekturom, specifičnom divljom okolnom prirodom i živim škotskim duhom, ali i ustrajnom britanskom kišom (sl. 5 i 6).

*Slika 4: Randal Brummett, glavni urednik američkog znanstvenog časopisa *Journal of Applied Aquaculture*, u razgovoru s članom uredništva Tomislavom Treerom*

*Fig 4: Randal Brummett, editor in chief of the American scientific *Journal of Applied Aquaculture* in conversation with the member of the Editorial Board Tomislav Treer*

Slika 5: Pogled na Edinburgh sa šetnice po prastarom ugaslom vulkanu smještenom u samom gradu

Fig 5: A view of Edinburgh from the trekking along an ancient dead volcano situated just above the city

Slika 6: Marina Piria u potrazi za ljušturicama organizama Sjevernog mora
Fig 6: Marina Piria searching for the remnants of the North sea organisms

Prof. dr. sc. Tomislav Treer